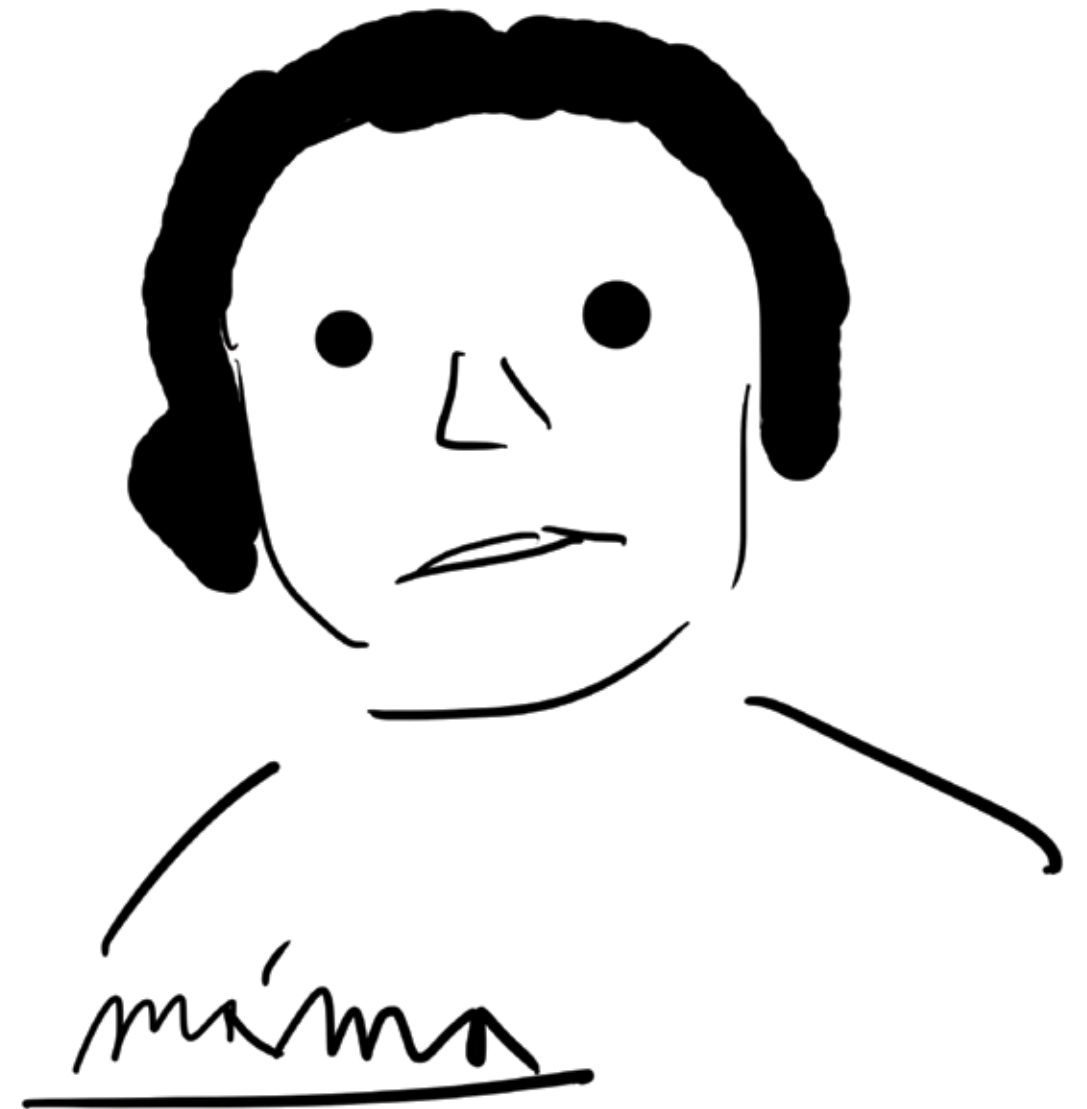

Máma má stejně jako můj otec jenom zvláštní školu, vyrůstala na Slovensku v osadě, přestěhovala se v dětství s rodinou do Čech, do Varnsdorfu. S otcem spolu byli rok a půl.

POLICIE RADIČKA

17. 9. 1992 400/55

nováček NTSCHER

zpráva o pobytu M. Ďordě, nar. 1.7.1988

Dunajčiková

11.5.1992

Na základě Vašeho dotazu sdělují:

Dne 12.11.1991 byl v našem zařízení umístěn Michal Ďordě, narozený 12.7.1988, syn pana [redacted] Ďordě, nar. [redacted] rozený [redacted].

Umístění Michala bylo provedeno na základě rozhodnutí soudu OS Děčín o ústavní výchově 11Ns 193/89 ze dne 11.6.1989.

Přehled umístění v ústavních zařízeních:

28.3.89 Kojenecký ústav v Liberci

9.8.1989 Dětský domov při OÚNZu Liberec

6.9.1991 Dětský diagn. ústav v Liberci

12.11.1991 Dětský domov Frýdlant až dosud.

V současné době dítě navštěvuje občas matka /1x za 2 měsíce/, která v zařízení při každé návštěvě dělá problémy - je sprostá k výchovným pracovníkům, při poslední návštěvě v dubnu se ohystala dítě ze zařízení odnést, když se jí to nepodařilo, snažila se vychovatelku podplatit. Dítě je v ústavech od nejútlejšího věku, matku nezná, oslovuje ji zrovna jako vychovatelky "teto", nemá k matce hlubší citové pouto. Rovněž vztah matky k dítěti je pouze formální, na návštěvě byla naposled jen 20 minut a zas spěchala pryč i přesto, že měla možnost s dítětem strávit celý den.

Otec dítěte nám není znám vůbec, rovněž jako jeho pobyt.

Snažili jsme se ho kontaktovat ohledně ošetřovného, dopisy z trvalého přihlášeného pobytu se nám vracejí zpět.

Voni vám neřeknou pravdu!
Byli to hajzli, ty chrapůni,
byli to raristi

Ublížili mi moc

Choděla jsem za Mišem,
pořád mi takhle dělali, nervovali
mě.

Byla jsem furt vyhnervovaná,
hnusná, vztekla, nervózná,

třeba jsem chtěla pučit kluka ven na chvíli.
Do města, že koupím mu zmrzlinku nebo něco. Nepučila

Nechtěla pučit

Ríkala jsem: Už mi to nebaví
takhle sem chodit. Aby mě takhle buzerovali,
seděli vedle mě, aby takhle mi koukala vychovatelka, co já
mluvím. A koukala na mě furt. On neuměl cigaňsky, sem nemo-
hla s ním mluvit, aby nám nerozuměla. Byl malinkej.
Tak mluvili sme o bonbonky.

A oni mysleli, že jsem blázen.

Nebo sem byla jednou v děčáku s Kurtem. Tim němcem

To bylo s těma všima. Poslouchej, co se stalo.

Byli svině. A furt mi takhle dělali.

Sem byla nasraná. No pak mi návštěvy úplně zakázali, protože sem si stěžovala v Rumburku.

Zkušenosti ze spolupráce s rodinou:

Matka zde byla za chlapcem dvakrát. Jednou mimo návštěvy, chtěla chlapce na víkend domů. Začala být slovně agresivní. Podruhé byla na řádných návštěvách. Chovala se impulsivně, údajně proto, že chlapec měl na koncích vlasů mrtvé hnídy. Na druhé návštěvě se svým druhem p. [REDAKCE], který působí jako mentálně postižený, po celou dobu návštěv nepromluvil.

V Liberci dne 11. 11. 1991

Alena Golinská
soc. pracovníce